

Spm. nr. S 1349

9) Til finansministeren af:

Frank Dahlgaard (UP):

»Er det realistisk af regeringen at forudsætte, at den danske rente stiger til i gennemsnit 0,65 pct. over den tyske rente i perioden 2002-2010, når det tages i betragtning, at Danmarks udlandsgæld i denne periode betales helt tilbage, og at den indenlandske statsgæld samtidig halveres?«

Skriftlig begrundelse

Regeringens økonomiske plan »En holdbar fremtid Danmark 2010« forudsætter, at den danske rente i gennemsnit for perioden 2002-2010 vil ligge 0,65 pct. over den tyske rente. Da den danske rente i dag kun ligger 0,30 pct. over den tyske, forudsætter regeringen en forøgelse af rentespændet. Det mener regeringen vil ske samtidig med, at udlandsgælden tilbagebetales og forvandles til tilgodehavender i udlandet – og samtidig med at statens gæld halveres. Hertil kommer, at regeringen forventer, at inflationen i Danmark formindskes. En sådan forbedring af dansk økonomi tilsiger i sig selv et markant dansk rentefald. Hvordan regeringen på denne baggrund kan forudsætte, at rentespændet til Tyskland går den forkerte vej (op), er en gåde for nationaløkonomer.

Frank Dahlgaard (UP):

Regeringen kom her for ikke så længe siden med rapporten om en holdbar fremtid og ser 5-10 år frem i tiden, og deraf fremgår det, at Danmarks udlandsgæld i kraft af overskud på betalingsbalancen og kursændringer er væk om 5 år og bliver til tilgodehavender – dvs. at udlandet skylder Danmark penge – og samtidig, at statens gæld halveres, og at inflationen, som ikke er særlig høj i Danmark, falder yderligere i fremtiden.

Sådanne tre forhold vil i sig selv indikere et markant fald i den danske rente, det viser alle historiske erfaringer, men alligevel opererer regeringen med en stigning i renten, nemlig fra nu kun at ligge 0,3 pct. over den tyske rente skal den op og ligge 0,65 pct. over. Hvordan hænger det sammen?

Finansministeren (Pia Gjellerup):

Ja, nogle af de faktorer, som historisk har haft betydning for konjunktursvingene i rentespæn-

det, er, hvor høj kursen på euroen og tidligere D-marken er over for dollaren, det er, hvor højt renteniveauet er i euro-området og tidligere Tyskland, det er, hvor høj den danske vækst er i forhold til euro-området og altså tidligere Tyskland, og endelig er det, hvor høj den danske inflation er i forhold til euro-området, tidligere Tyskland.

Alle disse faktorer har i det sidste år ligget lavt, bortset fra inflationen, som har været nogenlunde som i euro-området, og det trækker alt sammen i retning af et lavere rentespænd, og rentespændet er da også i øjeblikket lige omkring 0,3 procentenheder.

Blandt de enkleste forklaringer er nok, at det er lettere at holde en fast krone over for euroen, når euroen ligger lavt sammenlignet med dollaren.

I 2010-fremskrivningen er det som anført af spørgeren antaget, at den 10-årige obligationsrente i gennemsnit vil ligge 0,65 procentenheder højere end renten i Tyskland i årene frem til 2010. Det skyldes de nævnte forhold og altså herunder, at eurokursen og renten i euro-området ikke kan forventes at blive liggende lavt og jævnt over en så lang periode. Over en så lang periode må der forventes udsving i alle de faktorer, som påvirker renten.

Vi kan ikke forudse, hvornår udsvingene finder sted, og derfor viser fremskrivningen beregningsteknik et jævnt forløb. Det er formentlig det eneste, der er sikkert, at det bliver det næppe, men det er beregningsteknik. Det er ikke realistisk at se bort fra mulige perioder, hvor rentespændet er højere, som det var tilfældet f.eks. i 1994 og 1996, hvor rentespændet var over 1 procentenhed.

Vi kan se en pæn udvikling i en periode, men det er ikke realistisk at se en sådan udvikling 10 år i træk. Derfor er der i skønnet taget højde for faldende udlandsgæld og statsgæld. Et rentespænd på i gennemsnit 0,65 procentenheder er klart lavere, end det har været i tidligere årtier.

Forudsætningerne er nærmere uddybet i »En holdbar fremtid Danmark 2010«, og der kan endvidere henvises til kapitel 6 i »Finansredegørelse 2000«.

Frank Dahlgaard (UP):

Tak for svaret, men spørgsmålet er, om forudsætningerne i »den holdbare fremtid« er ja, holdbare. Det er jo det, spørgsmålet drejer sig om.